

EMRE İLE İLYAS DEDE

Peygamber Mucizeleri Serisi 2

Konuşan Kurt

Seviye: 8 yaş üstü

Emre ve Hakan çok iyi arkadaşlardı. Birbirleriyle çok iyi anlaşıyorlardı. İki arkadaş, İlyas dedenin bahçesinde top oynuyorlarken, İlyas dede de köpeği şimşekle beraber bahçeden geliyordu. Çocukların yorulduklarını gören İlyas dede: "Bahçeden kiraz topladım, oyununuza biraz ara verinde beraber kiraz yiyelim" dedi.

Emre ve Hakan oyunlarına ara verip kiraz yemeye koştular. Kirazlarını yerlerken İlyas dede, köpeği şimşegi göstererek: "Çocuklar hayvanlar konuşur mu?" diye sordu.

Hakan: "Hayvanlar konuşmazlar." diye hemen cevap verdi.

Emre, dedesinin neden bu soruyu sorduğunu anlamıştı. Çünkü bahçedeyken Peygamber Efendimizin (a.s.m.) ağaçlarla ilgili mucizelerini anlatacağı zaman, "Ağaçlar yürürler mi?" diye sormuştu. Hem dedesi o gün Peygamberimizin (a.s.m.) başka mucizelerini de anlatacağına söz vermişti.

Emre, Hakan'a "Dedem, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) mucizelerini bana anlatıyor. Sanırım dedem, bize hayvanlarla olan mucizelerini anlatacak. Dinlemek ister misin?" dedi.

Hakan, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) bazı mucizelerinden duymuştu. Fakat hayvanlarla olan mucizelerini hiç duymamıştı. Hakan bu işe çok sevindi. Büyük bir heyecanla "Evet dinlemek isterim." dedi.

İlyas dede anlatmaya başladı.

Medine yakınlarında çobanlık yapan Uhban adında bir çoban varmış. Bir gün keçilerini otlatırken bir kurt, keçilerden birisini tutmuş; çoban, kurdun elinden kurtarmış.

Kurt demiş: **"Allah'tan korkmadın, benim rızkımı elimden aldın."**

Çoban demiş: **"Acayip, kurt konuşur mu?"**

Kurt ona demiş: **"Acayip senin halindedir ki, bu yerin arka tarafında bir zât var ki; sizi Cennet'e davet ediyor, peygamberdir, onu tanımıyorsunuz!"**

Çoban kurda demiş: **"Ben gideceğim; fakat kim benim keçilerime bakacak?"**

Kurt demiş: **"Ben bakacağım."**

Başka çare bulamayan çoban ise, çobanlığı kurda devredip gelmiş. Peygamber Efendimizi (a.s.m.) görmüş, iman etmiş, dönüp gitmiş. Bakmış ki kurt keçilere çobanlık yapıyor. Hiçbirisine bir şey olmamış. Bir keçi ona kesmiş, çünkü ona Peygamber Efendimizi (a.s.m.) tanımasını sağlamış.

Emre ve Hakan, kurdun konuşmasının ve Peygamber Efendimizin (a.s.m.) yerini söylemesinin çok harika bir olay olduğunu düşündüler.

Emre, Hakan'a sordu: **"Seninle bir kurt konuşsa ve bir peygamberin yerini söylese gider miydin?"**

"Tabî ki giderdim. Kim gitmez ki?" dedi Hakan.

"Çıkarlarını ve menfaatlerini düşünen inatçılar gitmez çocuklar." dedi İlyas dede.

Bakın mesela Peygamber Efendimiz (a.s.m.) zamanında, Ebu Süfyan ile Safvan adında Mekke'nin ileri gelenlerinde iki kişi, bir kurdu görmüşler, bir ceylanı takip edip Kâbe'ye girmiş. Bunlarda kurdu takip ederken, kurt dönmüş ve

konusmuş, Hz. Muhammed'in (a.s.m.) bir peygamber olduğunu söylemiş. Çok şaşırmışlar. Ebu Süfyan, Safvan'a demiş ki: "Bu olayı kimseye söylemeyelim, korkarım Mekke boşalıp hepsi Hz. Muhammed'e (a.s.m.) inanır."

Bakın çocuklar bu muhteşem olayı yaşadıkları halde, sırf inatlarından ve çıkarlarını kaybedeceklerinden dolayı O'na (a.s.m.) inanmamışlar. Ne kadar kötü değil mi?

"Bir de Aslanla ilgili bir mucize dinlemek ister misiniz?" dedi İlyas dede.

Emre ve hakan "Evet, dinlemek isteriz" dediler.

Anlatmakta çok hünerli olan İlyas dede anlatmaya başladı.

Bir gün Peygamber Efendimiz (a.s.m.), Sefine isimdeki hizmetkârını Yemen'e göndermek için emir vermiş. Yolda onun karşısına bir arslan çıkmış. Sefine isimdeki hizmetkâr, ona demiş: "Ben, Hz. Muhammed'in hizmetkârıyım." Arslan ona ilişmemekle beraber, yolu da göstermiş.

İlyas dede gülümseyerek sordu: "Çocuklar, bu mucizeleri Allah bize neden göstermiştir?"

Emre ve Hakan bazı şeyler tahmin ediyorlarsa da İlyas dedenin söylemesini istediler.

Çocuklar, Allah bu mucizeleri bizlere göstermekle diyor ki: Ey insanlar! İbret alınız... Kurt, arslan; Peygamber Efendimizi (a.s.m.) tanıyor, itaat ediyorlar. Sizlerin hayvandan, kurttan aşağı düşmemeye çalışmanız gerekir.

Emre ve Hakan duydukları mucizeler karşısında heyecanlanarak beraberce: **"Evet biz hayvanlardan aşağı düşmemek için Peygamberimizi (a.s.m.) tanıyıp, onun istediği gibi insanlar olmak için çalışacağız."** dediler.

İlyas dede **"Bugünlük bu kadar yeter, oyununuza devam edebilirsiniz."** dedi.

Emre ve Hakan, İlyas dedenin anlattıklarını dinlemekten çok hoşlanıyorlardı. Bu yüzden hiç bitmesin istiyorlardı. İlyas dededen sonra başka mucizeleri anlatmalarını istediler ve oyunlarına kaldıkları yerden devam ettiler.